

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/595**z dnia 15 kwietnia 2015 r.****dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2016, 2017 i 2018, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1213/2008⁽²⁾ ustanowiono pierwszy wieloletni skoordynowany wspólnotowy program obejmujący lata 2009, 2010 i 2011. Program ten był kontynuowany na podstawie kolejnych rozporządzeń Komisji. Ostatnim takim rozporządzeniem było rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 400/2014⁽³⁾.
- (2) Do głównych składników diety zalicza się w Unii od trzydziestu do czterdziestu środków spożywczych. Ponieważ istotne zmiany w stosowaniu pestycydów zachodzą co trzy lata, pestycydy w tych środkach spożywczych należy monitorować w serii trzyletnich cykli w celu umożliwienia przeprowadzania oceny narażenia konsumenta i oceny stosowania przepisów Unii.
- (3) W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można obliczyć, że przebadanie 654 próbek pozwala na wykrycie jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydów powyżej granicy oznaczalności z pewnością większą niż 99 %, pod warunkiem że nie mniej niż 1 % produktów zawiera pozostałości powyżej tej granicy⁽⁴⁾. Pobieranie próbek należy rozdzielić między państwa członkowskie proporcjonalnie do liczby ludności, przy czym dla danego produktu na rok należy pobrać co najmniej 12 próbek.
- (4) Uwzględniono wyniki analityczne poprzednich unijnych urzędowych programów kontroli, aby zapewnić reprezentatywność zakresu pestycydów objętych programem kontroli dla stosowanych pestycydów.
- (5) Wytyczne w sprawie „Procedur analitycznej kontroli jakości i procedur walidacji dotyczących analizy pozostałości pestycydów w żywności i paszy” („Analytical quality control and validation procedures for pesticide residues analysis in food and feed”) zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽⁵⁾.
- (6) Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje inne substancje czynne, metabolity, produkty rozpadu lub reakcji, informacje dotyczące tych związków chemicznych należy podać oddzielnie, o ile są mierzone osobno.
- (7) Państwa członkowskie, Komisja i Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności uzgodniły środki wykonawcze, takie jak standard opisu próbek (SOP)⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, stosowany przy przedkładaniu wyników analizy pozostałości pestycydów, dotyczące przedkładania informacji przez państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1213/2008 z dnia 5 grudnia 2008 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego wspólnotowego programu kontroli na lata 2009, 2010 i 2011, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni oraz ocenę narażenia na nie konsumenta (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 9).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 400/2014 z dnia 22 kwietnia 2014 r. dotyczące wieloletniego skoordynowanego unijnego programu kontroli na lata 2015, 2016 i 2017, mającego na celu zapewnienie zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w żywności pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na jej powierzchni, a także mającego na celu ocenę narażenia konsumenta na te pozostałości (Dz.U. L 119 z 23.4.2014, s. 44).⁽⁴⁾ Kodeks żywnościowy, „Pozostałości pestycydów w żywności”, Rzym 1993, ISBN 92-5-103271-8; tom 2, s. 372.⁽⁵⁾ Dokument nr SANCO/12571/2013 http://ec.europa.eu/food/plant/plant_protection_products/guidance_documents/docs/qualcontrol_en.pdf w jego najnowszej wersji.⁽⁶⁾ Standard opisu próbek dla żywności i paszy (Dziennik EFSA 2010; 8(1): 1457).⁽⁷⁾ Use of the EFSA Standard Sample Description for the reporting of data on the control of pesticide residues in food and feed according to Regulation (EC) No 396/2005 („Wykorzystanie standardu opisu próbek EFSA do zgłaszania danych dotyczących kontroli pozostałości pestycydów w żywności i paszach zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 396/2005”) (Dziennik EFSA 2014; 12(1): 3545).

- (8) Do procedur pobierania próbek należy stosować dyrektywę Komisji 2002/63/WE ⁽¹⁾, która zawiera metody i procedury pobierania próbek zalecane przez Komisję Kodeksu Żywnościowego.
- (9) Uwzględniając tylko definicje pozostałości ustanowione w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005, należy ocenić, czy przestrzegane są najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla dzieci, ustanowione w art. 10 dyrektywy Komisji 2006/141/WE ⁽²⁾ oraz w art. 7 dyrektywy Komisji 2006/125/WE ⁽³⁾.
- (10) W przypadku metod oznaczania pojedynczych pozostałości państwa członkowskie powinny mieć możliwość wypełnienia swoich zobowiązań dotyczących analizy, zwracając się do laboratoriów urzędowych, które już dysponują wymaganymi zwalidowanymi metodami.
- (11) Państwa członkowskie do dnia 31 sierpnia każdego roku powinny przekazać informacje dotyczące poprzedniego roku kalendarzowego.
- (12) W celu uniknięcia niejasności spowodowanych nakładaniem się na siebie kolejnych wieloletnich programów, a także ze względu na pewność prawa, należy uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 400/2014. Należy je jednak nadal stosować w odniesieniu do próbek pobranych w 2015 r.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W latach 2016, 2017 i 2018 państwa członkowskie pobierają i analizują próbki dla kombinacji pestycydów i produktów, jak określono w załączniku I.

Liczbę próbek każdego produktu, łącznie z żywnością dla niemowląt i małych dzieci oraz produktami pochodzącymi z rolnictwa ekologicznego, określono w załączniku II.

Artykuł 2

1. Partia, z której należy pobrać próbki, zostaje wybrana losowo.

Procedura pobierania próbek, w tym liczba jednostek, jest zgodna z dyrektywą 2002/63/WE.

2. Wszystkie próbki, w tym próbki żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci, analizuje się pod kątem pestycydów wymienionych w załączniku I zgodnie z definicjami pozostałości zawartymi w rozporządzeniu (WE) nr 396/2005.

3. Próbki żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci ocenia się w odniesieniu do produktów oferowanych w postaci gotowej do spożycia lub w postaci odtworzonej zgodnie z instrukcjami producentów, z uwzględnieniem NDP określonych w dyrektywach 2006/125/WE i 2006/141/WE. Jeżeli taka żywność może być spożywana zarówno w postaci, w jakiej jest sprzedawana, jak i w postaci odtworzonej, wyniki podaje się w odniesieniu do produktu w nieodtworzonej postaci sprzedawanej.

Artykuł 3

Państwa członkowskie przedkładają wyniki analiz próbek badanych w 2016 r., 2017 r. i 2018 r. odpowiednio do dnia 31 sierpnia 2017 r., 2018 r. i 2019 r. Wyniki te przedkłada się zgodnie ze standardem opisu próbek (SOP).

Jeżeli definicja pozostałości pestycydów obejmuje więcej niż jeden związek chemiczny (substancję czynną, metabolit lub produkt rozpadu lub reakcji), państwa członkowskie przekazują sprawozdania z wyników analizy zgodnie z pełną definicją pozostałości. Ponadto wyniki dotyczące wszystkich analitów, które stanowią część definicji pozostałości, przedkłada się oddzielnie, o ile są mierzone osobno.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2002/63/WE z dnia 11 lipca 2002 r. ustanawiająca wspólnotowe metody pobierania próbek do celów urzędowej kontroli pozostałości pestycydów w produktach pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni oraz uchylająca dyrektywę 79/700/EWG (Dz.U. L 187 z 16.7.2002, s. 30).

⁽²⁾ Dyrektywa Komisji 2006/141/WE z dnia 22 grudnia 2006 r. w sprawie preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt oraz zmieniająca dyrektywę 1999/21/WE (Dz.U. L 401 z 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Komisji 2006/125/WE z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci (Dz.U. L 339 z 6.12.2006, s. 16).

Artykuł 4

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 400/2014 traci moc.

Jest ono jednak nadal stosowane w odniesieniu do próbek badanych w 2015 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Produkty pochodzenia roślinnego, z których należy pobrać próbki w 2016, 2017 i 2018 r.

2016	2017	2018
(c)	(a)	(b)
Jabłka ⁽¹⁾	Fasola w strąkach (świeża lub mrożona) ⁽¹⁾	Bakłażan ⁽¹⁾
Kapusta głowiasta ⁽¹⁾	Marchew ⁽¹⁾	Banany ⁽¹⁾
Por ⁽¹⁾	Ogórki ⁽¹⁾	Brokuły ⁽¹⁾
Sałata ⁽¹⁾	Pomarańcze ⁽¹⁾	Winogrona stołowe ⁽¹⁾
Brzoskwinie, łącznie z nektarynami i innymi mieszającami ⁽¹⁾	Mandarynki ⁽¹⁾	Sok pomarańczowy
Ziarna żyta ⁽²⁾	Gruszki ⁽¹⁾	Groch łuskany (świeży lub mrożony) ⁽¹⁾
Truskawki ⁽¹⁾	Ziemniaki ⁽¹⁾	Papryka (słodka) ⁽¹⁾
Pomidory ⁽¹⁾	Ziarna ryżu	Ziarna pszenicy ⁽²⁾
Wino (białe lub czerwone) wytwarzane z winogron. (Jeżeli nie są dostępne współczynniki przetworzenia odnoszące się do wina, można stosować domyślny współczynnik wynoszący 1. Państwa członkowskie zobowiązane są do zgłoszenia współczynników przetworzenia wina stosowanych w krajowym sprawozdaniu podsumowującym).	Szpinak ⁽¹⁾	Oliwa z oliwek z pierwszego tłoczenia (Jeżeli nie jest dostępny współczynnik przetworzenia odnoszący się do oliwy, można stosować domyślny współczynnik wynoszący 5 dla substancji rozpuszczalnych w tłuszczach, z uwzględnieniem standardowej wydajności produkcji oliwy z oliwek na poziomie 20 % wielkości zbioru oliwek; dla substancji nierozpuszczalnych w tłuszczach można stosować domyślny współczynnik przetworzenia oliwy wynoszący 1. Państwa członkowskie zobowiązane są do zgłoszenia współczynników przetworzenia stosowanych w krajowym sprawozdaniu podsumowującym).

⁽¹⁾ Należy poddać analizie produkty nieprzetworzone (w tym produkty mrożone).

⁽²⁾ Jeżeli nie są dostępne wystarczające próbki ziaren żyta lub pszenicy, można również poddać analizie mąkę żytnią lub pszenną, pod warunkiem że podany zostanie współczynnik przetworzenia. Jeżeli nie są dostępne współczynniki przetworzenia odnoszące się do ziaren żyta lub pszenicy, można stosować domyślny współczynnik wynoszący 1.

CZĘŚĆ B

Produkty pochodzenia zwierzęcego, z których należy pobrać próbki w 2016, 2017 i 2018 r.

2016	2017	2018
(e)	(f)	(d)
Mleko krowie	Tłuszcz z drobiu	Masło
Tłuszcz ze świń	Wątroba (bydło i inne przeżuwacze, świnie i drób)	Jaja kurze

CZĘŚĆ C

Kombinacje pestycydów i produktów, które należy monitorować w produktach pochodzenia roślinnego lub na ich powierzchni

	2016	2017	2018	Uwagi
2-fenyllofenol	(c)	(a)	(b)	
Abamektyna	(c)	(a)	(b)	
Acefat	(c)	(a)	(b)	
Acetamipryd	(c)	(a)	(b)	
Akrynatryna	(c)	(a)	(b)	
Aldikarb	(c)	(a)	(b)	
Aldryna i dieldryna	(c)	(a)	(b)	
Azynofos metylowy	(c)	(a)	(b)	
Azoksystrobina	(c)	(a)	(b)	
Bifentryna	(c)	(a)	(b)	
Bifenyl	(c)	(a)	(b)	
Bitertanol	(c)	(a)	(b)	
Boskalid	(c)	(a)	(b)	
Jon bromkowy	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni sałaty i pomidorów w 2016 r., na powierzchni ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni słodkiej papryki – w 2018 r.
Bromopropylat	(c)	(a)	(b)	
Bupirymat	(c)	(a)	(b)	
Buprofezyna	(c)	(a)	(b)	
Kaptan	(c)	(a)	(b)	
Karbaryl	(c)	(a)	(b)	
Karbendazym i benomyl	(c)	(a)	(b)	
Karbofuran	(c)	(a)	(b)	
Chlorantraniliprol	(c)	(a)	(b)	
Chlorofenapir	(c)	(a)	(b)	
Chloromekwat	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni ziaren żyta, pomidorów i wina w 2016 r., na powierzchni marchwi, gruszek i ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni bakłażanów, winogron stołowych i ziaren pszenicy – w 2018 r.

	2016	2017	2018	Uwagi
Chlorotalonil	(c)	(a)	(b)	
Chloroprofam	(c)	(a)	(b)	
Chloropiryfos	(c)	(a)	(b)	
Chloropiryfos metylowy	(c)	(a)	(b)	
Klofentezyna	(c)	(a)	(b)	Analizuje się ją we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Klotianidyna	(c)	(a)	(b)	Zob. także tiametoksam.
Cyflutryna	(c)	(a)	(b)	
Cymoksanil	(c)	(a)	(b)	
Cypermetryna	(c)	(a)	(b)	
Cyprokonazol	(c)	(a)	(b)	
Cyprodynil	(c)	(a)	(b)	
Deltametryna	(c)	(a)	(b)	
Diazynon	(c)	(a)	(b)	
Dichlorfos	(c)	(a)	(b)	
Dichloran	(c)	(a)	(b)	
Dikofol	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Dietofenkarb	(c)	(a)	(b)	
Difenokonazol	(c)	(a)	(b)	
Diflubenzuron	(c)	(a)	(b)	
Dimetoat	(c)	(a)	(b)	
Dimetomorf	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Dinikonazol	(c)	(a)	(b)	
Difenyloamina	(c)	(a)	(b)	
Ditianon	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni jabłek i brzoskwiń w 2016 r., na powierzchni gruszek i ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni winogron stołowych – w 2018 r.
Ditiokarbaminiany	(c)	(a)	(b)	Analizuje się je we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem brokułów, kapusty głowiastej, soku pomarańczowego i oliwy z oliwek.

	2016	2017	2018	Uwagi
Dodyna	(c)	(a)	(b)	
Endosulfan	(c)	(a)	(b)	
EPN	(c)	(a)	(b)	
Epoksykonazol	(c)	(a)	(b)	
Etefon	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni jabłek, ziaren żyta, pomidorów i wina w 2016 r., na powierzchni pomarańczy, mandarynek i ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni soku pomarańczowego, słodkiej papryki, ziaren pszenicy i winogron stołowych – w 2018 r.
Etion	(c)	(a)	(b)	
Etirimol	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Etofenproks	(c)	(a)	(b)	
Famoksadon	(c)	(a)	(b)	
Fenamidon	(c)	(a)	(b)	
Fenamifos	(c)	(a)	(b)	
Fenarimol	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Fenazachina	(c)	(a)	(b)	Analizuje się ją we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Fenbukonazol	(c)	(a)	(b)	
Tlenek fenbutacyny	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni jabłek, pomidorów i wina w 2016 r., na powierzchni pomarańczy, mandarynek i gruszek – w 2017 r., a na powierzchni bakłażanów, słodkiej papryki i winogron stołowych – w 2018 r.
Fenheksamid	(c)	(a)	(b)	
Fenitroton	(c)	(a)	(b)	
Fenoksykarb	(c)	(a)	(b)	
Fenpropatryna	(c)	(a)	(b)	
Fenpropidyna	(c)	(a)	(b)	
Fenpropimorf	(c)	(a)	(b)	
Fenpyroksymat	(c)	(a)	(b)	
Fention	(c)	(a)	(b)	
Fenwalerat	(c)	(a)	(b)	
Fipronil	(c)	(a)	(b)	

	2016	2017	2018	Uwagi
Fludioksonil	(c)	(a)	(b)	
Flufenoksuron	(c)	(a)	(b)	
Fluopyram	(c)	(a)	(b)	
Fluchinkonazol	(c)	(a)	(b)	
Flusilazol	(c)	(a)	(b)	
Flutriafol	(c)	(a)	(b)	
Folpet	(c)	(a)	(b)	
Formetanat	(c)	(a)	(b)	
Fostiazat	(c)	(a)	(b)	
Glifosat	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni ziaren żyta w 2016 r., na powierzchni ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni ziaren pszenicy – w 2018 r.
Heksakonazol	(c)	(a)	(b)	
Heksytiazoks	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Imazalil	(c)	(a)	(b)	
Imidachlopyrd	(c)	(a)	(b)	
Indoksakarb	(c)	(a)	(b)	
Iprodion	(c)	(a)	(b)	
Iprowalikarb	(c)	(a)	(b)	
Izokarbofos	(c)	(a)	(b)	
Izoprotiolan		(a)		Analizuje się go wyłącznie na powierzchni ziaren ryżu w 2017 r. Nie dotyczy produktów, które mają być analizowane w 2016 i 2018 r.
Krezoksym metylowy	(c)	(a)	(b)	
Lambda-cyhalotryna	(c)	(a)	(b)	
Linuron	(c)	(a)	(b)	
Lufenuron	(c)	(a)	(b)	
Malation	(c)	(a)	(b)	
Mandipropamid	(c)	(a)	(b)	
Mepanipiryum	(c)	(a)	(b)	

	2016	2017	2018	Uwagi
Mepikwat	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni ziaren żyta i pomidorów w 2016 r., na powierzchni gruszek i ziaren ryżu – w 2017 r., a na powierzchni ziaren pszenicy – w 2018 r.
Metalaksyl i metalaksyl-M	(c)	(a)	(b)	
Metamidofos	(c)	(a)	(b)	
Metydation	(c)	(a)	(b)	
Metiokarb	(c)	(a)	(b)	
Metomyl i tiodikarb	(c)	(a)	(b)	
Metoksyfenozyd	(c)	(a)	(b)	
Monokrotofos	(c)	(a)	(b)	
Myklobutanil	(c)	(a)	(b)	
Oksadiksyl	(c)	(a)	(b)	
Oksamyl	(c)	(a)	(b)	
Oksydemeton metylowy	(c)	(a)	(b)	
Paklobutrazol	(c)	(a)	(b)	
Paration	(c)	(a)	(b)	
Paration metylowy	(c)	(a)	(b)	
Penkonazol	(c)	(a)	(b)	
Pencykuron	(c)	(a)	(b)	
Pendimetalina	(c)	(a)	(b)	
Permetryna	(c)	(a)	(b)	
Fosmet	(c)	(a)	(b)	
Piryfikarb	(c)	(a)	(b)	
Piryfifos metylowy	(c)	(a)	(b)	
Procymidon	(c)	(a)	(b)	
Profenofos	(c)	(a)	(b)	

	2016	2017	2018	Uwagi
Propamokarb	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni jabłek, kapusty głowiastej, sałaty, pomidorów i wina w 2016 r., na powierzchni fasoli w strąkach, marchwi, ogórków, pomarańczy, mandarynek, ziemniaków, szpinaku i truskawek – w 2017 r. a na powierzchni bakłażanów, brokułów, grochu łuskanego i słodkiej papryki – w 2018 r.
Propargit	(c)	(a)	(b)	
Propikonazol	(c)	(a)	(b)	
Propyzamid	(c)	(a)	(b)	
Pimetrozyna	(c)	(a)	(b)	Analizuje się ją wyłącznie na powierzchni kapusty głowiastej, sałaty, truskawek i pomidorów w 2016 r., na powierzchni ogórków – w 2017 r., a na powierzchni bakłażanów i słodkiej papryki – w 2018 r.
Pyraklostrobina	(c)	(a)	(b)	
Pirydaben	(c)	(a)	(b)	
Pirymetanił	(c)	(a)	(b)	
Piryproksyfen	(c)	(a)	(b)	
Chinoksyfen	(c)	(a)	(b)	
Spinosad	(c)	(a)	(b)	
Spirodiklofen	(c)	(a)	(b)	
Spiromesyfen	(c)	(a)	(b)	
Spiroksamina	(c)	(a)	(b)	
Tau-fluwalinat	(c)	(a)	(b)	
Tebukonazol	(c)	(a)	(b)	
Tebufenozyd	(c)	(a)	(b)	
Tebufenpirad	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Teflubenzuron	(c)	(a)	(b)	
Teflutryna	(c)	(a)	(b)	
Terbutylazyna	(c)	(a)	(b)	
Tetrakonazol	(c)	(a)	(b)	

	2016	2017	2018	Uwagi
Tetradifon	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Tiabendazol	(c)	(a)	(b)	
Tiaklopryd	(c)	(a)	(b)	
Tiametoksam	(c)	(a)	(b)	
Tiofanat metylowy	(c)	(a)	(b)	
Tolchlofos metylowy	(c)	(a)	(b)	
Tolilofluanid	(c)	(a)	(b)	Analizuje się go we wszystkich wymienionych produktach z wyjątkiem zbóż.
Triadimefon i triadimenol	(c)	(a)	(b)	
Triazofos	(c)	(a)	(b)	
Trifloksystrobina	(c)	(a)	(b)	
Triflumuron	(c)	(a)	(b)	
Winklozolina	(c)	(a)	(b)	

CZĘŚĆ D

Kombinacje pestycydów i produktów, które należy monitorować w produktach pochodzenia zwierzęcego lub na ich powierzchni

	2016	2017	2018	Uwagi
Aldryna i dieldryna	(e)	(f)	(d)	
Bifentryna	(e)	(f)	(d)	
Chlordan	(e)	(f)	(d)	
Chloropiryfos	(e)	(f)	(d)	
Chloropiryfos metylowy	(e)	(f)	(d)	
Cypermetyryna	(e)	(f)	(d)	
DDT	(e)	(f)	(d)	
Deltametryna	(e)	(f)	(d)	
Diazynon	(e)	(f)	(d)	
Endosulfan	(e)	(f)	(d)	

	2016	2017	2018	Uwagi
Famoksadon	(e)	(f)	(d)	
Fenwalerat	(e)	(f)	(d)	
Heptachlor	(e)	(f)	(d)	
Heksachlorobenzen	(e)	(f)	(d)	
Heksachlorocykloheksan (HCH, izomer alfa)	(e)	(f)	(d)	
Heksachlorocykloheksan (HCH, izomer beta)	(e)	(f)	(d)	
Indoksakarb	(e)		(d)	Analizuje się go wyłącznie na powierzchni mleka w 2016 r., a na powierzchni masła – w 2018 r.
Lindan	(e)	(f)	(d)	
Metoksychlor	(e)	(f)	(d)	
Paration	(e)	(f)	(d)	
Permetryna	(e)	(f)	(d)	
Piryminyfos metylowy	(e)	(f)	(d)	
Spinosad		(f)		Analizuje się go wyłącznie na powierzchni wątroby w 2017 r.

ZAŁĄCZNIK II

Liczba próbek, o której mowa w art. 1

- 1) Liczbę próbek, które każde państwo członkowskie ma pobrać dla każdego produktu i poddać analizie pod kątem pestycydów wymienionych w załączniku I, wskazano w tabeli w pkt 5.
- 2) Oprócz próbek wymaganych zgodnie z tabelą w pkt 5, w 2016 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie dziesięć próbek żywności dla niemowląt i małych dzieci, innych niż preparaty do początkowego żywienia niemowląt, preparaty do dalszego żywienia niemowląt i przetworzona żywność dla dzieci na bazie zbóż.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie ze wspomnianą tabelą, w 2017 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie dziesięć próbek preparatów do początkowego żywienia niemowląt i preparatów do dalszego żywienia niemowląt.

Oprócz próbek wymaganych zgodnie ze wspomnianą tabelą, w 2018 r. każde państwo członkowskie pobiera i poddaje analizie dziesięć próbek przetworzonej żywności dla dzieci na bazie zbóż.

- 3) Zgodnie z tabelą w pkt 5 próbki produktów pochodzących z rolnictwa ekologicznego pobiera się, jeżeli są one dostępne, proporcjonalnie do udziału w rynku tych produktów w każdym państwie członkowskim, przy czym ich minimalna liczba wynosi 1.
- 4) Państwa członkowskie wykorzystujące metody wielopozostałościowe mogą stosować jakościowe metody przesiewowe przy analizie nie więcej niż 15 % próbek pobieranych i poddawanych analizie zgodnie z tabelą w pkt 5. Jeżeli państwo członkowskie stosuje jakościowe metody przesiewowe, pozostałe próbki analizuje za pomocą metod wielopozostałościowych.

Jeżeli wyniki jakościowego badania przesiewowego są dodatnie, państwa członkowskie stosują zwyczajowe metody docelowe, aby przedstawić wyniki w kategoriach ilościowych.

- 5) Liczba próbek w podziale na państwa członkowskie

Państwo członkowskie	Próbki
BE	12 (*) 15 (**)
BG	12 (*) 15 (**)
CZ	12 (*) 15 (**)
DK	12 (*) 15 (**)
DE	93
EE	12 (*) 15 (**)
EL	12 (*) 15 (**)
ES	45

Państwo członkowskie	Próbki
LU	12 (*) 15 (**)
HU	12 (*) 15 (**)
MT	12 (*) 15 (**)
NL	17
AT	12 (*) 15 (**)
PL	45
PT	12 (*) 15 (**)
RO	17

Państwo członkowskie	Próbki	Państwo członkowskie	Próbki
FR	66	SI	12 (*) 15 (**)
IE	12 (*) 15 (**)	SK	12 (*) 15 (**)
IT	65	FI	12 (*) 15 (**)
CY	12 (*) 15 (**)	SE	12 (*) 15 (**)
LV	12 (*) 15 (**)	UK	66
LT	12 (*) 15 (**)	HR	12 (*) 15 (**)

CAŁKOWITA MINIMALNA LICZBA PRÓBEK: 654

(*) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody oznaczania pojedynczych pozostałości.

(**) Minimalna liczba próbek dla każdej zastosowanej metody wielopozostałościowej.